EUROOPA PARLAMENT

2004 *2009*

Õigusasjade komisjon
Esimees

Hr Jean-Marie Cavada
Esimees
Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon
BRÜSSEL

Teema: nõukogu otsuse (sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Schengeni *aquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamise kohta) ettepaneku õiguslik alus (13054/2004 - KOM(2004)0593 – 2004/0199(CNS) - C6-0241/2004)[1].

Austatud esimees

Oma 27. jaanuari 2005. aasta kirjaga pöördus Teie eelkäija Jean-Louis Bourlanges välisasjade komisjoni poole vastavalt kodukorra artikli 35 lõikele 2, et komisjon kontrolliks eespool nimetatud komisjoni ettepaneku õigusliku aluse õigsust ja sobivust . Ettepanek põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 62, artikli 63 lõikel 3, artiklitel 66 ja 95 koos artikli 300 lõike 2 esimese taande teise lause ja artikli 300 lõike 3 esimese taandega. Antud juhul on nõutav ainult konsulteerimine parlamendiga.

Komisjon arutas eespool nimetatud küsimust 3. veebruari ja 31. märtsi koosolekutel.

Kõnesolev kokkulepe käsitleb Šveitsi osalemist Schengeni *acquis*' elluviimises, kohaldamises ja arendamises. Kokkulepe loob Šveitsile kohustuse aktsepteerida ja kohaldada Schengeni *acquis*'d, nii praegust kui ka tulevast. Kokkuleppe artikliga 3 luuakse segakomitee, mis koosneb Šveitsi valitsuse esindajatest, Euroopa Liidu Nõukogu liikmetest ja Euroopa Komisjoni esindajatest, kellel on teatud valdkondades otsustamisõigus.

Kerkib küsimus, kas sellist segakomiteed peab või ei pea käsitlema nii, et see loob "koostöömenetluse korraldamisega" niisuguse "spetsiifilise õigusliku raamistiku", nagu näeb ette EÜ asutamislepingu artikli 300 lõike 3 teine taane, ja et selle puhul on seega nõutav

[1] ELTs seni avaldamata.

Euroopa Parlamendi nõusolek.

Euroopa Kohtu (CJCE) praktikast selgub, et õigusliku aluse puhul ei ole ühenduse seadusandjal kaalutlusõigust, vaid ta peab võtma aluseks objektiivsed asjaolud, mida kohus saab kontrollida. Nende asjaolude hulgas on eelkõige õigusakti eesmärk ja sisu[1].

Võttes aga arvesse nõukogu otsuse ettepaneku (mis käsitleb eespool mainitud kokkuleppe sõlmimist Šveitsiga) eesmärki ja sisu, võib seda komiteed pidada "spetsiifiliseks õiguslikuks raamistikuks".
Nimelt eeldab selline segakomitee organisatsioonilise struktuuri loomist, millel on kaalutlusõigus võtta vastu otsuseid, mis on lepinguosaliste suhtes siduvad, eelkõige mis puudutab selle kokkuleppe säilitamist ja eriarvamuste lahendamist.

Seega ei ole teemas mainitud nõukogu otsuse ettepaneku õiguslik alus õige, sest see oleks pidanud viitama EÜ asutamislepingu artikli 300 lõike 3 teisele taandele, mis näeb ette nõusolekumenetluse, artikli 300 lõike 3 esimese taande asemel, mis näeb ette lihtsalt arvamuse.

Oma 31. märtsi 2005. aasta koosolekul otsustas õigusasjade komisjon niisiis eespool mainitud kaalutlustest lähtudes ja õiguslike aluste raportööri Manuel Medina Ortega ettepaneku põhjal ühehäälselt[2], et teemas mainitud nõukogu otsuse ettepaneku õiguslik alus peaks viitama EÜ asutamislepingu artikli 300 lõike 3 teisele taandele ja mitte sama lõike esimesele taandele.

Järelikult peab õigusasjade komisjon õigeks, et Euroopa Parlament nõuab endaga uuesti konsulteerimist eespool mainitud kokkuleppe sõlmimise osas.

Lugupidamisega

Giuseppe Gargani

[1] Vt eelkõige Euroopa Kohtu 23. veebruari 1999. aasta otsust kohtuasjas C-42/97: parlament *versus* nõukogu, EKL 1999, lk I-869, punkt 36.
[2] Hääletamise ajal olid kohal Andrzej Jan Szejna (esimehe kohusetäitja), Manuel Medina Ortega (arvamuse raportöör ja asetäitja Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (asetäitja Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (asetäitja Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas ja Jaroslav Zvěřina.